

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 398/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. B4-25P/175/2017 (predtým Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 25P/175/2017) a postupu Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 12CoP/11/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 30. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B4-25P/175/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“), pôvodne vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 25P/175/2017, a postupom Krajského súdu v Bratislave v bližšie neoznačenom konaní a krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12CoP/11/2025. Žiada tiež priznať primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania pre ústavným súdom.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ v decembri 2024 doručil obdobnú sťažnosť adresovanú ústavnému súdu, v ktorej namietal porušenie identických práv postupom mestského súdu v napadnutom konaní. Skoršia ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá v rámci predbežného prerokovania č. k. I. ÚS 5/2025-15 zo 16. januára 2025 pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom. Sťažovateľ opakovane podáva sťažnosť proti postupu okresného súdu v napadnutom

konaní a zároveň namieta aj porušovanie označených práv postupmi odvolacích súdov v napadnutom konaní.

3. Z priložených rozsudkov v napadnutom konaní vyplýva, že sťažovateľ bol účastníkom konania o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktoré bolo iniciované podaním návrhu v júli 2017. Sťažovateľ tvrdí, že napriek priorizovanému predmetu tohto súdneho konania celková dĺžka konania dosiahla takmer 8 rokov. V sťažnosti podrobne opisuje priebeh napadnutého konania, z ktorého vyplýva, že mestský súd v napadnutom konaní už meritórne rozhodol rozsudkom č. k. B4-25P/175/2017-1682 z 30. septembra 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť 30. apríla 2025 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 12Cop/11/2025-1763 z 26. marca 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Podstata sťažnostnej argumentácie sťažovateľa spočíva v tvrdenom porušení práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods.1 dohovoru postupmi označených súdov v jeho veci. Sťažovateľ si je vedomý stabilnej judikatúry ústavného súdu, podľa ktorej ústavný súd odmieta ústavné sťažnosti smerujúce proti postupom všeobecných súdov pre namietané porušovanie označených práv podané po právoplatnom skončení konania z dôvodu oneskorenosti, prípadne zjavnej neopodstatnenosti, s ktorou vyjadruje nesúhlas a žiada, aby ústavný súd odpustil zmeškanie lehoty z dôvodu, že jeho skoršia ústavná sťažnosť bola odmietnutá čiastočne na základe omylu spočívajúceho v nesprávnom interpretovaní obsahu jeho skoršej sťažnosti, keď ústavný súd sťažovateľovi okrem iného vytkol, že zamlčal, že mestský súd v napadnutom konaní už meritórne rozhodol. V tejto súvislosti tvrdí, že v skoršej sťažnosti výslovne uviedol, že „*súd prvej inštancie vo veci meritórne rozhodol dňa 30.9.2024, toto rozhodnutie však nie je právoplatne skončené*“. Vychádzajúc z podrobného opisu v napadnutom konaní mestského súdu a odvolacieho súdu, sťažovateľ je toho názoru, že ústavný súd by mal vzhľadom na špecifické okolnosti veci odpustiť zmeškanie lehoty a rozhodnúť nálezom, v ktorom by vyslovil porušenie označených práv po právoplatnom skončení konania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všetky zákonom o ústavnom súde požadované náležitosti (§ 39, § 43, § 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Ústavný súd v súvislosti s odôvodnením sťažovateľovej žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty konštatuje, že z obsahu predošlej ústavnej sťažnosti výslovne vyplýva opak. Sťažovateľ v skoršej sťažnosti (bod I skoršej sťažnosti) tvrdil, že „*Súd prvej inštancie do dnešného dňa vo veci meritórne nerozhodol.*“. V skoršej sťažnosti nikde nie je uvedené, že by mestský súd v napadnutom konaní rozhodol meritórne. Možno konštatovať, že sťažovateľ opätovne a preukázateľne zavádza ústavný súd. Pokiaľ ide o dôvody odmietnutia skoršej ústavnej sťažnosti sťažovateľa, tie konajúcemu senátu neprináleží komentovať, a už vôbec nie prehodnocovať.

7. Ústavný súd aj napriek nesúhlasu sťažovateľa naďalej zotrváva na svojej ustálenej judikatúre, v zmysle ktorej ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne to platí aj vo vzťahu k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušovanie označeného práva ešte trvalo. Skutočnosť, že napadnuté konanie podľa tvrdení sťažovateľa právoplatne skončilo 30. apríla 2025, teda pred podaním tejto sťažnosti, zakladá jej zjavnú neopodstatnenosť. Preto ústavný súd v rámci predbežného prerokovania ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

8. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jeho ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu